

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Európai Közösségek Bizottságának álláspontja szerint a német jövedelemadó-törvény 10. §-a (1) bekezdésének 9. pontjában található szabályozás nem egyeztethető össze a szolgáltatásnyújtás szabadságával és az EK-Szerződésben foglalt, a szabad mozgással kapcsolatos jogokkal.

Az EStG 10. §-a (1) bekezdésének 9. pontja értelmében a németországi adóalanyoknak lehetőségük van arra, hogy adóköteles jövedelmükből különleges kiadásként levonják az államilag engedélyezett vagy elismert magániskolák számára befizetett tandíj 30 %-át. Más tagállamban található magániskoláknak befizetett tandíj esetében nincs ilyen levonási lehetőség.

A Bizottság úgy véli, hogy hátrányos megkülönböztetést valósít meg a külföldi magániskolák kizárása az ismertetett adókedvezményből. A Bizottság álláspontja szerint a külföldi magániskolák hátrányos adózási helyzetbe hozása sérti mind a külföldi magániskolák szabadságát a szolgáltatásnyújtás terén, mind pedig azon németországi adóalanyok szolgáltatások igénybe vételére irányuló szabadságát, akik gyermekeiket külföldi magániskolába kívánják küldeni.

Ezen kívül, a Bizottság szerint, ha a külföldi magániskolák el akarják kerülni azt a versenyhátrányt, amit ügyfeleik hátrányos adózási helyzete okoz nekik, arra kényszerülnek, hogy Németországban telepedjenek le. Ez pedig megengedhetetlen beavatkozást jelent a letelepedés szabadságába.

Végül a Bizottság szerint az adólevonási lehetőség korlátozása sérti azoknak a polgároknak a szabad mozgáshoz való jogát, akik más EU tagállamokból Németországba akarnak költözni, a gyermekeiket azonban továbbra is a származási országban kívánják iskolába járatni. Ugyanez vonatkozik a más tagállamokban élő német állampolgárokra, akik Németországban továbbra is teljes körű adókötelezettséggel rendelkeznek. Ők is hátrányos helyzetbe kerülnek, ha gyermekeiket nem Németországban található magániskolába akarják küldeni.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2005. augusztus 19-én benyújtott kereset

(C-319/05. sz. ügy)

(2005/C 257/09)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Bruno Stromsky és Bernhard Schima, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési

cím: Luxembourg) 2005. augusztus 19-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel egy kapszulákba töltött fokhagymakészítményt, amely a megjelölése szerint nem gyógyszer, gyógyszerként sorolt be, a Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette az EK 28. és 30. cikkből eredő kötelezettségeit.
- 2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaság a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság keresetében egy kapszulás fokhagymakészítmény német hatóságok általi gyógyszerként történő besorolását kifogásolja.

A termék a Bizottság álláspontja szerint nem gyógyszer. A fokhagyma széleskörűen elterjedt élelmiszer. A fokhagymával való kereskedelmet nem korlátozzák egészségvédelmi okokból. A termék megjelölése alapján nem gyógyszer, mivel nem jelölik vagy ajánlják betegségek gyógyítására vagy megelőzésére, és egyébként kiszerelese sem gyógyszer jellegű.

Rendeltetése alapján sem gyógyszerről van szó. A fokhagyma érelmeszesedés elleni enyhe megelőző hatása nem kölcsönöz a terméknek gyógyszer tulajdonságot. Ilyen hatás ugyanis egyrészt a fokhagyma élelmiszer legkülönbözőbb formákban történő fogyasztása során elérhető. Másrészt más élelmiszerek, mint például különböző halfajták is megelőzhetik az érelmeszesedést. Harmadrészt különböző, egészen általános élelmiszerek csökkentik az egyes betegségek kockázatát (paradicsom, brokkoli, kakaó ...). Ez az egészségre kedvező hatás a Bizottság álláspontja szerint nem vezethet ezen élelmiszerek gyógyszernek minősítéséhez.

Azok a kockázatok, melyeket a fokhagyma fogyasztása bizonyos helyzetekben magában hordozhat, szintén nem igazolják a vitatott termék gyógyszerként történő besorolását. Ezek a kockázatok ugyanis enyhébb eszközökkel is megelőzhetők.

A kérdéses termék ezért nem gyógyszer a közösségi jog értelmében. Az, hogy Németországban mégis gyógyszerként van besorolva, az áruk szabad mozgásának korlátozását képezi. Egy ilyen korlátozást a közegészség védelme alapján aligha lehet igazolni.